

желание да се поставят на разположение на българския ръководител като доброволци в очакваната въстаническа акция.

Революционният подем намира израз и в учредяването на ТЦБК /март 1866 г./ от група емигранти в Букурещ.¹² Основан без знанието и съгласието на Раковски, той усилва идейния разнобой в средите на "младите". При все това патриотите, привлечени за членове на ТЦБК, имат значим принос за повдигане борческите настроения както сред емиграцията, така и в страната, съблюдавайки и въведените строги конспиративни правила в своята организация. Междувременно се сбъдват предвижданията на Раковски - конфликтът между Дунавските княжества и техния съюзен се уталожва и временното румънско правителство, което отначало насърчава ТЦБК, престава да му отдава предишното внимание и се отмята от обещанията си към него. Поради близките отношения на Раковски с бившия княз Куза над неуморния котленец надвисва заплаха от екстрадиране от румънската полиция. В тези критични дни край преследвания и болен Раковски се оказва П. Хитов. Още първата среща на сливения войвода с автора на "Горски пътник" води до сближаването им, което става един от факторите за реализиране на бъдещата четническа акция. За взаимното им опознаване благоприятства обстоятелството, че Хитов придружава Раковски в наложилото му се пътуване извън румънските предели - в Южна Русия.

По време на престоя в Русия Раковски предизвиква раздвижване на духовете сред българите в Одеса и в бесарабските колонии.¹³ Към средата на 1866 г. и там мнозина боеспособни младежи се въодушевяват от мисълта да застанат в решителния час в редиците на борците за народна свобода.

Признаците за благоприятен обрат в политиката на Русия, ориентираща се през 1866 г. към по-действена подкрепа на освободителните борби на балканските народи, обнадеждават българската Добродетелна дружина /БДД/. Долавяйки промяната, "старите" проявяват готовност да подкрепят, без да афишират това, революционните прояви на сънародниците в определени рамки, съгласно своите виждания и съобразноменящите се международни обстоятелства.¹⁴ За този курс влияе кипещт сред емиграцията и обстановката в България, където много чуждестранни консули (от Видин, Русе, Варна, Одрин, Битоля и др.) констатират растящо политическо напрежение и бунтовни настроения сред българите.¹⁵

Развитието на събитията естествено влияе и върху намеренията на "младите" в обкръжението на Г. Раковски. Независимо от въодушевлението си, мнозина от близките му сътрудници, както и самият Раковски, планират съзнателно по-продължителна подготовка за замислената въоръжена акция, която те предвиждат за следващото "1867-мо лето". Далновидният и опитен водач на революционното течение има пред очи международната обстановка и многобройните задачи от пропагандно и организационно естество, които е заложил още в плана си от 1858 г. Той преценява обективно перспективите пред Критското въстание, отчита колебанията в политиката на Русия и на Сръбското княжество под натиска на Запада и отминалата опасност от военна интервенция на Турция срещу Румъния. И, главно, загрижен е за материалното осигуряване, организационното сплотяване, военната